

Toroczkai László: Rágalmak és valóság

A tavalyi őszi eseményekkel egy időben minden korábbi támadássorozatot meghaladó mértékű és erejű rágalom- és gyűlölethadjárat indult a személyem ellen.

Toroczkai László: Rágalmak és valóság

A tavalyi őszi eseményekkel egy időben minden korábbi támadássorozatot meghaladó mértékű és erejű rágalom- és gyűlölethadjárat indult a személyem ellen. A legszentebb intézményt, a családot, vagyis a családtagjaimat sem kímélték. A vádak, rágalmak megfogalmazói és a pletykák elindítói a suttogó propaganda eszközével élnek, s neveik, személyük, megbízói szinte mindig rejtve maradnak. Ez a fajta támadás éppen ezért valamennyi egyébnél aljasabb, hiszen nem szemtől szemben igyekszik megsemmisíteni, így a vádakra való válaszadás lehetősége sem áll a rendelkezésemre. Éppen ezért - más lehetőség híján - a suttogó propaganda vádjaival most saját magam szembesítem saját magamat. A médiumok által fel nem tett kérdéseket e helyütt, ezúttal magamnak tettem fel.

- Igaz, hogy Toroczkai László Tutsek vérbíró unokája, sőt a nagymamája jelenleg a Gyurcsány-villában él? (Elhangzott Csintalan Sándor Hír tévés műsorában)

- Nem. Szegény nagymamám idős kora miatt már állandó gondozásra és felügyeletre szorul, ezért egy szegedi idősotthonban él. Vér szerint viszont - ahogy írtam erről a Vármegyés a véres úton című könyvemben - az egyik dédnagyapám valóban a Kolozsváron született Tutsek Gusztáv Vazul volt, aki a XX. század harmincas éveiben elhagyta a dédnagyanyámat és a néhány éves nagyanyámat, s Budapesten újra megnősült, s új családot alapított. A Szegeden hagyott első feleségét és gyermekeit megtagadta. Tutsek Gusztáv Vazul emiatt tabutéma volt a családomban, még a nagyanyám sem ismerte, hiszen az édesanyja egyedül nevelte fel. Tutsek Gusztáv a születésem előtt jó néhány évvel korábban Budapesten az általa vállalt család körében, az én őseimtől távol halt meg. Már felnőtt fejjel, 18 évesen, miután beléptem a MIÉP-be, tudtam meg, hogy ki volt valójában az egyik dédnagyapám. Tutsek Gusztáv egyébként nem volt meggyőződéses kommunista, az általa halálra ítélt Wittner Mária - a

Vármegyés a vé! res úton című könyvemben olvasható beszélgetésünkör - elmondta nekem, hogy Tutsek korábban a nyilas számvevőszék tagja is volt. Mindenesetre tény, hogy a vérbíró a történelem egyik legsötétebb alakja, hidegvérű gyilkos volt, s úgy érzem, életemmel a családom becsületén esett foltot is el kell tüntetnem, annál is inkább, mert Tutsek Gusztáv édesanyja gróf Székelyföldvári Szilágyi Izabella, édesapja Tutsek Sándor, a 48-asok országgyűlési képviselője volt, az erdélyi Bánffyhungad képviselőjében. Nagynénje pedig Tutsek Anna írónő, akinek a neve a Tanácsköztársaság idején a "fehér" ellenállók egyik közismert alakjaként maradt fenn a történelemben. Jellemző, hogy a családfát kutatók rájuk nem kíváncsiak, ahogy arra sem, hogy szintén a felmenőim közé tartozott Nagysándor József aradi vértanú is.

- Igaz, hogy Toroczkai László eredeti neve nem Toroczkai, sőt eredetileg Tutsek Lászlónak hívták?

- Minden önéletrajzomat lassan egy évtizede azzal kezdem, hogy Tóth Lászlóként láttam meg a napvilágot, s kb. 15 éves koromtól kezdve - az erdélyi Torockóról származó őseim után - használtam a Toroczkai nevet. A többségében katonatisztként szolgáló és/vagy jogász végzettségű Tóth nevű őseimre egyébként különösképpen büszke vagyok, a név eredetileg arra utalhatott, hogy ezen felmenőim több száz évvel ezelőtt Tótországból, vagyis Horvátországból kerültek Bács-Bodrog vármegye területére. Pusztán arról van szó, hogy Délvidéken és Szegeden (is) az egyik leggyakoribb magyar név a Tóth László, ezért kerestem egy olyan nevet, amely nem tucatnév. Sohasem viseltem azonban a Tutsek nevet, ahogyan édesapám és édesanyám sem.

- Igaz, hogy Toroczkai felesége román?

- Igaz. A feleségem mellettem megtanult magyarul, és sokkal többet tett már eddig is az erdélyi magyarok érdekében, mint sok magyar származású ember. Tisztában van azzal, hogy mi a trianoni diktátum, a Szent Korona alattvalójának tartja magát és ismeri Erdély valódi történelmét. Rengeteg támadást és mocskolódást kellett elviselnie miattam, mind románok, mind magyarok részéről. Ráadásul, amikor ő Trianonról és a történelmi igazságról beszél a románoknak, jobban meghallgatják és hitelesebbnek tartják, mintha magyar származású lenne. Nem támadni, hanem rendkívüli módon becsülnünk kellene azokat, akik bár nem magyarnak születtek, mégis a magyarok ügye mellé álltak. Végül pedig, ez a tény a kegyelemdöfés azoknak, akik sovínisztának és gyűlölködőnek neveznek engem.

- Igaz, hogy Toroczkai édesanyja zsidó? (valaki legalábbis ezt terjeszti a világhálón)

- Nem. Ha vallás szerint kérdezik, akkor katolikus, ha nemzetiség szerint, akkor magyar. Mindenesetre szánalmas, hogy egyesek a tetteimet nem nézik, hanem ehelyett a családfát szeretnék "vegyelemezni".

- Igaz, hogy Toroczkai az amerikai CIA, az izraeli Moszad, a magyarországi NBH, a szerb, a szlovák, a román titkosszolgálatok ügynöke?

- Ki kellene már végre találni az engem lejáratni és tönkretenni akaró politikai erőknél és rosszindulatú személyeknek, hogy pontosan kinek az ügynöke vagyok? Mert egyszerre ennyi

titkosszolgálatnak nem lehetek az embere, hiszen a felsorolt államok érdekei sok esetben ütköznek. A Szerb Radikális Párt egyik vezetője, Milorad Mircsics szerint például a CIA ügynöke vagyok, a románok szerint az NBH-nak dolgozom, a Fidesz vezetői szerint MSZP-ügynök (sic!) vagyok és néhány, a Magyar Szigetről kidobott részeg szerint a Moszadnak dolgozom. A vádak egyébként sohasem támasztják alá tényekkel, bizonyítékokkal, ehelyett régi bolsevik módszerekkel operálnak, csupán sejtetnek. Konkrétumok híján így nem is perelhetőek, igaz hiteltelenek, de sajnos mégis vannak, akik kritikátlanul elhisznek mindent.

- Miből él Toroczkai, ki finanszírozza a tevékenységét?

- Kizárólag a Hatvannégy Vármegye Alapítványra tudunk támaszkodni, amit kizárólag magánszemélyek támogatnak, s ennek az alapítványnak a szerény kereteiből kell egy Kárpát-medencei mozgalmat, rendezvényeket stb. fenntartanunk. Azért létezőnk és fejlődünk mégis, mert minden tagunk és szimpatizánsunk a saját erejéből hoz áldozatokat. Jellemző, hogy az egyik névtelenül rágalmozó honlap folyamatosan azt ismételteti, hogy a "fiatalon vállalkozásokkal" rendelkező Toroczkai... El sem tudom képzelni, hogy mi a meglepő és különös abban, hogy 29 évesen egy Betéti Társaság beltágya vagyok? Legálisan ugyanis másként nem is tudnék munkát végezni, hiszen nincs az a munkaadó, aki egy ilyen típusú "hírességet" alkalmazna, mint jómagam. Ráadásul közéleti tevékenységem, társadalmi munkám sem teszi lehetővé, hogy valahol alkalmazottként dolgozzak. Az, hogy valaki az APEH értelmezésében vállalkozó, még nem jelenti azt, hogy gazdag. Én jelenleg, egy a szüleim tulajdonát képező panellakásban!! akom a családommal, s semmivel sem emelkedem ki a magyar átlagból. Más kérdés, hogy az irigységet szeretném száműzni a magyar közéletből, s szívből azt kívánom minden a nemzetét és hazáját szerető magyar családnak, hogy éljen jó módban, mert az ő gazdagságuk a nemzetet erősítené.

- Hogyan lehetséges, hogy Toroczkai mindent megúszott?

- Vannak, akik szerint gyanús, hogy én mindig mindent megúsztam. Senki ne gondolja azonban, hogy az a gyűlöletkampány és rágalomhadjárat, ami ellenem évek óta zajlik, könnyen elviselhető. Ezt csak az tudja, aki már volt ilyen nyilvános pellengére állítatva. Egyébként jelzem, hogy még csupán 29 éves leszek, így talán nem olyan meglepő, hogy még élek. S elhihetik az sem volt éppen kellemes, amikor a szerb és a szlovák rendőrség letartóztatott. Nem tudtam, hogy mit tesznek velem, csak a Jóistenben bízhattam. Ezt is csak az tudja, aki már átélte ilyesmit. A nemzet ügyét szolgáltam, amikor 1999-ben összeverték, de a fizikai fájdalomnál sokkal nehezebben heverhető ki az a sok igaztalan és aljas támadás, ami nem a testet, hanem a lelket, szellemet igyekszik összetörni. Tízmilliószámú számlát sem kellemes a rendőrségtől kapni, ahogy fenyegető levelek tucatjait sem. De tulajdonképpen igaz, hogy ahhoz képest, hogy Koszovóban mellettem suhant el a golyó, hogy szinte magamban vettem fel! a harcot a Kisantanttal, hogy ott álltam október 23-án azok között a vármegyések között, akiket fejbe, mellbe talált a gumilövedék, a "hajam szála sem görbült". Igaz, hála Istennek, azért ezt több ezren elmondhatják még magukról rajtam kívül. Ki tudja, lehet szerencsének is nevezni, de az sincs kizárva, hogy a Jóisten tartogat még nekem valami feladatot itt ezen a földön... És épen, szabadlábban egyelőre többet tudok használni a Nemzetemnek, mint kórházban, vagy börtönben.

- Igaz, hogy Toroczkai a fenti kérdésekre már régen válaszolt az önéletrajzi könyvében, a Vármegyés a véres úton című kötetben?

- Igaz. Az életrajzi elemeket tartalmazó könyvemben bőven írtam magamról, családomról és mindarról, ami velem történt eddigi életemben. Jóról és rosszról, kellemesről és kellemetlenről egyaránt. Feketén, fehéren. Akit tehát érdekel a múltam, az bármit megtudhat; nem másról, hanem tőlem. Nem kell kétségek között hánykódni. Nyitott könyv az életem.

A következő kérdések az MTV elfoglalásával kapcsolatos vádakra utalnak. A válaszokat a Falanx.hu internetes újság kérdéseire adtam:

- Mit szólna arra a Magyar Demokrataban megjelent írásra, miszerint hazudtál a Kossuth téren, amikor a tömeget átvezetted az MTV székháza elé?

- Nem én hazudtam, hanem a Demokrata közölt egy hihetetlenül aljas, csúsztatásokkal és manipulációkkal teli cikket rólam. Rendkívül károsak azok az összeesküvés-elméletek, amelyeket a jobb- és baloldali pártmédiák is ontanak magukból az elmúlt másfél hónap eseményeiről, mert ezek a legtöbbször légből kapott és gyártott elméletek ölték meg a kibontakozó forradalmat. Elérték, amit akartak: most már senki sem bízik senkiben. Ősi módszer, mégsem ismerték fel sokan, az "oszd meg és uralkodj" elvet. Ami a konkrét kérdést illeti: a tények egyértelműen látszottak a tévéfelvételeken, más kérdés, hogy a hatalom számára kényes felvételeket gyorsan levették a napirendről. Mi megpróbáltuk átadni a petíciót. A biztonsági cég alkalmazottjai azonban utunkat állták, telefonáltak egy darabig, de nem jött le senki. Végül ki akartak minket tessekелni, de mi maradni akartunk. Erre közölték, jól van, akkor már úton van értünk a rendőrség. Ezután dobtuk fel azt a bizonyos pénzérmét, s a sors! döntése folytán nekem kellett visszamennem a Kossuth térre és áthívni a tömeget. Én visszafutottam a tömeghez, s ezt ma sem tenném másként. A petíció átvétele helyett a rendőröket hívták ránk. Ezt nem lehet másként értékelni, mint ahogy ezt ott és akkor abban a felfokozott helyzetben és forradalmi hangulatban értékeltem. A nép a Hazugság Bastille-át ostromolta meg és foglalta el. Évtizedek óta ugyanazok a sötét figurák mérgezik a tévéen keresztül a magyar népet. Ne csodálkozzanak, hogyha sokunknak elege lett belőlük és káros tevékenységükből.

- Mi lehet az oka annak, hogy a korábbiakban téged segítő Magyar Demokrata ellened fordult?

- Ez jó kérdés, egyértelműen én sem tudom a választ. Az mindenesetre tény, hogy az a bizonyos lejáratozó cikk névtelen volt, tehát a szerző nem merte felvállalni a személyazonosságát. Az is tény, hogy annak a Kerényi Imrének az elméleteire alapozták a cikket, akiről még 2002-ben éppen a Demokrata rántotta le a leplet. Akkor még Bencsikék nem értették, hogy miként került a volt MSZMP-tag, SZDSZ-szagú Demokratikus Chartás Kerényi a jobboldalra. Mára ez az ember lett Bencsik egyik főtanácsadója. Az is tény, hogy a cikk az MSZP-s 168 órára hivatkozik, amikor engem igyekszik besározni. Ez már több mint fölháborító! A cikk végén ráadásul tőlem idéznek, mintha a leírásra reagáltam volna, pedig az egy Ágoston Balázs által velem készített interjúból egy kivágott és odaszerkesztett rész, ami nem az előtte szereplő rágalomokra válasz. Sajnos a Demokrata tipikus balliberális módszereket alkalmazott ellenem. Manipulál, csúsztat, elhallgat, és ha az érdekei úgy kívánják, akkor az ellens! éges médiától is

segítséget kér. Ezt egy egészséges világban árulásként értékelnék, nálunk sajnos szinte szokványos dolog lett. Jellemző, hogy amikor a cikk megjelenése után felhívtam Bencsiket és kértem, hogy reagálhassak a leírtakra, ami a legelemibb jogom lett volna, akkor a főszerkesztő ezt először megtagadta, majd annyit mondott, hogy írjam meg a választ, és majd ő eldönti, hogy megjelenhet-e vagy sem.

- Hogyan kerültél az MTV székház ostromának éjszakáján a rendőrautóba? (Az ECHO TV csúsztatásokkal teli összeállításában például az szerepel, hogy Toroczkai az ostrom előtt (!) egy rendőrautóból irányította az ostromlókat)

- Amikor már az ostromlók bejutottak az épületbe (vagyis az ostrom végén, az épület elfoglalása után) odamentem az egyik sérült rendőrtiszthez, és azt mondtam neki, hogy a csatát megnyertük, ideje lenne tárgyalni. A rendőrtiszt sérült volt, és úgy tűnt, sokkos állapotban van. Szinte remegve kérte, hogy szóljak az embereknek, hogy engedjék be a tűzoltókat a területre, s addig ne folytatódjon a harc, amíg elkezdünk valakivel tárgyalni a petíció beolvasásáról. Egy ostromló odajött és hangosbeszélőt nyomott a kezembe, de az nem igazán működött, az emberek nem hallották, amit mondtam. Erre az egyik rendőr felajánlotta, hogy a rendőrautó hangosbeszélőjén keresztül beszéljek. Én pedig onnan mondtam el, hogy tárgyalni próbálok a tévésekkel, hiszen az ostromot megnyertük. Be is mentem a rendőrökkel a székházba, de nem találtunk ott illetékest, azt mondták benn, hogy a tévések mind kimenekültek az épületből. Persze, ezeket a történeteket csak az tudja igazán megérteni, aki ott volt azon az apokaliptikus éjszakán. Fotelből, tévéképernyőn keresztül lehet elméleteket szőni, de amikor az ember ott van "élesben" a lángoló és robbanó kocsik között, az egy kicsit más.

Ttoroczkailaszlo.hu